

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۵ اکتوبر ۲۰۲۴

درباره زندگی چریک فدایی خلق،
رفیق محمود نمازی

چریک فدائی خلق رفیق محمود نمازی در سال ۱۳۲۸ در بهبهان واقع در استان خوزستان چشم به جهان گشود. او تحصیلات دبیرستانی خود را در دبیرستان هدف در تهران انجام داد و با توجه به هوش بالای خود در سال تحصیلی ۴۶-۴۵ در دبیرستان هدف شماره یک در رشته ریاضی رتبه اول شد. پس از اخذ دیپلم در آزمون کنکور شرکت کرد و در دانشکده فنی دانشگاه تهران پذیرفته شد. ورود رفیق نمازی به دانشگاه در نیمه دوم دههٔ چهل در شرایطی بود که فضای سیاسی در دانشگاه‌ها علیه رژیم شاه بسیار فعال و پر جوش و خروش بود. وجود چنین جو سیاسی باعث آن بود که خیلی از دانشجویان به محض ورود به دانشگاه وارد

فعالیت‌های صنفی-سیاسی شوند. آنها می‌کوشیدند از امکانات دانشگاه و فضای سیاسی موجود جهت ارتقای آگاهی سیاسی خود سود جویند. برخی از آنها همچنین با تلاش جهت دستیابی به آموزش‌های سیاسی و انقلابی و وظیفهٔ خود می‌دانستند تا مشعل این آگاهی را به میان کل جامعه ببرند.

رفیق محمود در فضائی وارد دانشکدهٔ فنی شد که فضای سیاسی خیلی فعالی بر آن حاکم بود و گرایش به چپ و سوسیالیسم در آن دست بالا را داشت. در چنین فضائی رفیق محمود نیز ضمن تماس با فعالان سیاسی پرورش یافت و نقش هر چه فعال‌تری در مبارزات دانشجویی آن زمان پیدا کرد. وی در جریان مبارزات دانشجویی آگاهی انقلابی خود را ارتقاء داد و توانست روابط گسترده‌ای با فعالان سیاسی برقرار کند. روشن است که این مبارزات و تلاش‌ها با توجه به دیکتاتوری حاکم طبیعتاً با سرکوب ساواک جهانی مواجه شده و فعالان دانشجویی در بیشتر مواقع دستگیر و اگر محکومیت هم پیدا نمی‌کردند برای تنبیه به سربازی فرستاده می‌شدند.

در سال ۱۳۴۹ با رستاخیز سیاهکل و آغاز جنبش مسلحانه بر زمینهٔ فضای سیاسی موجود در دانشگاه‌ها، جنبش دانشجویی با رادیکال‌ترین شعارها به حمایت از جنبش مسلحانه برخاست. در همین راستا در تظاهرات‌های پر شکوه اردیبهشت - ثور - سال پنجاه - سالی که با توجه به عملیات متهورانهٔ شهری چریک‌های فدائی خلق و درگیری‌های قهرمانانهٔ آنان با نیروهای مسلح رژیم شاه، زنگ بزرگ خون به صدا در آمده بود- دانشجویان انقلابی به ندای این جنبش پاسخ دادند، به طوری که پس از اعدام انقلابی فرسیو، رئیس دادرسی ارتش که حکم به اعدام سیزده تن از انقلابیون جنگل داده بود، فریاد "فرسیو مرگت مبارک!" در اکثر دانشگاه‌ها فریاد زده شد. بدون شک چنین حمایتی از جنبش مسلحانه که نابودی نظم ظالمانهٔ حاکم و دیکتاتوری لجام‌گسیخته ذاتی آن را هدف خود اعلام نموده بود

نمی‌توانست با عکس العمل ساواک این دستگاه جهانی سرکوب رژیم وابسته به امپریالیسم شاه مواجه نشود. به همین دلیل هم به دنبال این تظاهرات بسیاری از دانشجویان دستگیر و زندانی شدند و یا به سربازی فرستاده شدند. رفیق محمود نیز از جمله دانشجویان مبارزی بود که طی دوران تحصیلش از سرکوب قدرت دولتی بی‌نصیب نماند. در این دوره او دستگیری و زندان را تجربه کرد.

در اواخر سال ۱۳۵۳ رفیق محمود که یکی از فعالان شناخته شده دانشجویی در دانشکده فنی بود همراه با تعدادی از دانشجویان دیگر در ارتباط با سازمان چریک‌های فدائی خلق قرار گرفتند. این رفقاء در شرایطی که هنوز زندگی مخفی را شروع نکرده بودند در یک تیم آموزشی در قزوین سازمان داده شدند که مسئولیت این تیم بر عهده یکی از فرماندهان نظامی سازمان یعنی رفیق خشایار سنجری قرار داشت. متأسفانه هنوز مدت کوتاهی از تشکیل این تیم نگذشته بود که این رفقاء با توجه به این واقعیت که هنوز کاملاً مخفی نشده و از فعالان دانشجویی و افرادی شناخته شده بودند، در تور ساواک قرار گرفته و ساواک با تعقیب آنها به پایگاه چریک‌های فدائی خلق در قزوین دست یافت. در اواخر فروردین- حمل- سال ۱۳۵۴، ساواک این پایگاه را مورد حمله قرار داد. در جریان این حمله رفیق خشایار سنجری که تنها فرد مسلح در آن پایگاه بود به طور مسلحانه با نیروهای ساواک درگیر شد و در جریان این درگیری به شهادت رسید. سه رفیق دیگر دستگیر شدند.

با این که برای ساواک مسجل بود که این سه تن تازه در ارتباط با سازمان قرار گرفته و در مراحل آموزشی قرار دارند و حتی هنوز مسلح نشده بودند، آنها را زیر شدیدترین شکنجه‌ها قرار داد. مأموران شکنجه‌گر ساواک رفقا محمود نمازی و منصور فرسیدی را در زیر شکنجه کشتند. به این امر یکی از سر بازجویان ساواک به نام تهرانی (بهمن نادری‌پور) بعد از قیام بهمن- دلو- در دادگاهی که برایش تشکیل داده بودند، اعتراف نمود. در شرایط بعد از قیام بهمن که به قدرت انقلاب توده‌ها فضای نسبتاً باز سیاسی به وجود آمده بود، با تلاش نیروهای چپ برای خیلی از شهداء در قطعه ۳۳ بهشت زهرا سنگ قبر گذاشته شد.

بنا بر اطلاعات آن زمان تاریخ شهادت این دو رفیق ۲۰ اردیبهشت- ثور- ۱۳۵۴ اعلام شد.

واقعیت این بود که از اواخر سال ۵۳ و در طی سال ۵۴، شکنجه‌های ساواک ابعادی بسیار شدیدتر از گذشته پیدا نموده بود. حتی تهرانی سر شکنجه‌گر ساواک اعتراف نمود که «از سال ۵۴ به بعد شاه دستور داده بود مبارزان در خارج از کمیته مشترک و در درگیری کشته شوند». بر همین اساس این دستگاه جهانی از آن سال به بعد خیلی از انقلابیون را در زیر شکنجه به شهادت می‌رساند و سپس اعلام می‌کرد که آنها در درگیری کشته شده‌اند. شهادت رفیق محمود نمازی به مثابه یکی از رزمندگان کمونیست مرتبط با چریک‌های فدائی خلق در چنین اوضاعی صورت گرفت. او با مقاومت در مقابل شکنجه، جان در راه تحقق آرمان‌های انقلابی خود و امر رهائی کارگران گذاشت.

یاد رفیق محمود نمازی گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از ماهنامه کارگری، ارگان کارگری چریک‌های فدائی خلق ایران

شماره ۱۲۷، پانزدهم شهریورماه- سنبله- ۱۴۰۳